

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516203104
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516203104.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej vo veci žalobkyne: K. K., E.. XX.XX.XXXX, J. Z.: O. K. XX, K., zastúpená advokátskou kanceláriou SKLEGAL s.r.o., so sídlom: Mostová 2, Bratislava, proti žalovanému: I. W. G., E.. XX.XX.XXXX, J. Z.: J. XXXX/X, I., zastúpený advokátskou kanceláriou MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom: Laurinská 3, Bratislava, o zaplatenie 697,12 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 39C/74/2016-162 zo dňa 31.10.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava V, rozsudkom č.k. 39C 74/2016-139 zo dňa 27.04.2018 v časti trov konania priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 20,18%. Žalobkyňa voči výroku o náhrade trov konania podala odvolanie. Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 5Co 205/2018 zo dňa 20.09.2018 napadnutý rozsudok v časti trov konania zrušil a vec vrátil v tejto časti súdu prvého stupňa na nové konanie. Odvolací súd vyslovil právny názor, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, nakoľko žalovaný započítal sumu 697,12 € k 31.03.2017, teda až po podaní žaloby žalobkyňou (žaloba podaná k 08.03.2016). Zastavenie konania zaviniel žalovaný.

3. Žalobou doručenou súdu dňa 08.03.2016 žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie istiny 697,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 61,32 € od 30.06.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05% ročne zo sumy 225,80 € od 18.12.2015 do zaplatenia a zo sumy 410 € od 24.12.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Rozsudkom č.k. 39C 74/2016-139 z 27.04.2018 súd konanie v časti o zaplatenie istiny 697,12 € zastavil pre späťvzatie žaloby žalobkyňou, priznal časť kapitalizovaného úroku z omeškania a v časti vyčísleného úroku z omeškania žalobu zamietol pre nesprávne určený čas, kedy sa žalovaný dostal do omeškania.

4. Žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie istiny 697,12 € spolu s príslušenstvom dňa 08.03.2016. K započítaniu vzájomného nároku žalovaným došlo ku dňu 31.03.2017, t.j. po podaní žaloby vo veci samej. Zastavenie konania zaviniel žalovaný súd preto žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ C.s.p. V rámci svojho odvolania žalovaný poukazuje na

rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 MCdo 1/2014 zo dňa 29. 5. 2014, uznesenie sp. zn. 7 MCdo 1/2014 a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 196/09. Žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa sa žalobou domáhal zaplattenia sumy 697,12 € a nedomáhala sa toho, aby si žalovaný voči nej započítal svoju pohľadávku. Žalovaný zaplatil žalobkyni dňa 8.7.2016 sumu 80,16 €, dňa 21.7.2016 sumu 132,26 € a dňa 31. 3. 2017 sumu 52,97 €, t. j. spolu sumu vo výške 265,39 €. Podľa slov samotnej žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu pritom uhradil 2 eurá navyše, ktoré nakoniec súd prvej inštancie započítal do sumy priznaných úrokov z omeškania. Žalovaný teda žalobkyni zaplatil ako istinu iba sumu 263,39 €. čo predstavuje iba približne 38 % zo žalobkyňou požadovanej sumy. Istinu spolu vo výške 340,19 € žalovaný žalobkyni nezaplatil a započítal jej nárok na vrátenie kaucie so svojím nárokom na úhradu nedoplatkov za služby spojené s nájmom. Zvyšná časť žalovaného nároku vo výške 93,54 € bola od počiatku uplatnená nedôvodne, nebola nikdy žalovaným zaplattená, ani započítaná. Žalobkyňa si teda od počiatku uplatnila aj nárok, ktorý jej nikdy nepatrilo. Už len z tohto dôvodu žalobkyni nemožno priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ale súd prvej inštancie mal zohľadniť prinajmenšom čiastočný úspech žalovaného v časti o zaplattenie 93,54 €.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá žiada zamietnuť odvolanie žalovaného. Žalobkyňa upozorňuje na to, že kompenzačná námietka je podľa § 149 a nasl. C.s.p. prostriedok procesnej obrany, ktorý smeruje proti dôvodne uplatnenému nároku. „Strana sporu, ktorá vznáša hmotnoprávnu námietku, uznáva skutkový aj právny dôvod nároku protistrany“. Preto argumentácia žalovaného o „absurdnosti“ záveru súdu o dôvodnosti žaloby aj v započítanej časti nároku, je v rozpore s právnymi predpismi - započítacím úkonom samotný žalovaný práve potvrdil dôvodnosť tohto nároku žalobkyne. Žalovaný svoj celý dlh voči žalobkyni uhradil až po podaní žaloby, a to čiastočne peňažnými platbami a čiastočne zápočtom svojej pohľadávky, ktorá mu vznikla (stala sa splatnou) až cca dva roky po podaní žaloby, kedy vyhotovil správne ročné vyúčtovania nákladov. Započítanie pohľadávok je jeden zo spôsobov zániku záväzku (§ 559 a nasl. Obč. zák.). Započítaním sa obidva záväzky považujú za navzájom splnené. Účelom započítania je predísť dvojakému splneniu záväzkov. Argumentácia žalovaného, že započítanie nemá účinky totožné so splnením dlhu, je len formalistická účelová konštrukcia. Žalovaný namietá, že časť žalovaného nároku vo výške 93,54 € bola uplatnená nedôvodne, nebola nikdy žalovaným zaplattená, ani započítaná; suma 90,- € predstavovala poplatok za služby. Súčasne však žalovaný v bode 8 odvolania potvrdzuje, že „Poplatky za služby vo výške 90,- € za posledný mesiac nájmu boli žalovaným vysporiadané vo vyúčtovaní nákladov za poskytnuté služby ...“. Preto žalobkyňa aj zobrala žalobu v časti istiny späť. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. „U žalobcu ide o plný úspech vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

8. Na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že v konaní bolo vo veci samej rozhodnuté rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 39C/74/2016-139 zo dňa 27.04.2018, ktorý okrem výroku o náhrade trov už právoplatnosť nadobudol, pričom v konaní mala plný úspech žalobkyňa. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol už len o pomere náhrady trov konania, ktorý je len odrazom úspechu v konaní (keďže žalobkyňa bola plne úspešná, priznal jej súd prvej inštancie 100% náhradu trov konania voči strane v konaní neúspešnej, v tomto prípade žalovanému).

9. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).